

USNESENÍ

Okresní soud Plzeň-město rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Miroslavem Skalou ve věci

oprávněného: **Statutární město Plzeň**, IČO 00075370
sídlem náměstí Republiky 1/1, 301 16 Plzeň
zastoupený advokátem JUDr. Karlem Uhlířem
sídlem Husova 722/13, 301 00 Plzeň

proti
povinné: **Jana Burianová**, narozená 12. 8. 1975
bytem Sady Pětatřicátníků 20/7, 301 00 Plzeň
DS: i2p4z9r

o návrhu povinné na zastavení exekuce

takto:

Návrh povinné na zastavení exekuce ze dne 19. 6. 2025 (č.l. 116 spisu exekutora) a ze dne 21. 6. 2025 (č.l. 117 spisu exekutora), ve znění doplnění ze dne 30.6.2025 (č.l. 121 spisu exekutora, č.l. 22 spisu soudu), **se zamítá.**

Odůvodnění:

K návrhu z 22. 10. 2018, vydal zdejší soud **dne 9. 11. 2018 (č.l. 11) pověřením soudního exekutora.**

Exekučním titulem je rozsudek zdejšího soudu ze dne 22. 10. 2012 č.j. 34 C 151/2012-59. Oprávněný v návrhu uvedl, že před zahájením exekuce obdržel 293 Kč (31. 7. 2012), a uvedená částka tak není předmětem exekuce.

Soud rozhodoval o třech podáních, uvedených v předkládací zprávě (č.l. 13 spisu soudu – viz níže), a to v rozsahu, v němž obsahovala návrhy na zastavení exekuce.

Především **povinná v podání ze dne 19. 6. 2025 č.l. 116 spisu exekutora** uvedla, že nesouhlasí s usnesením exekutora ze dne 6. 6. 2025 č.j. 176 EX 03411/18-109, a sice s výrokem I/b/c. Soudní exekutor uvedené podání posoudil jako návrh na částečné zastavení exekuce. - Pro přehlednost se uvádí, že v uvedeném usnesení ze dne 6. 6. 2025 č.j. 176 EX 03411/18-109 soudní exekutor vyrozuměl nového plátce mzdy – úřad práce ČR – o exekučním příkazu srážkami ze mzdy ze dne 8. 1. 2019 č.j. 176 EX 03411/18-014, přičemž uvedl, že na vymáhanou pohledávku bylo sraženo 105 Kč a srážky tedy mají být nadále prováděny pro zbytek pohledávky 503 284,68 Kč.

Dále povinná uvedla, že podává odvolání (**č.l. 117 spisu exekutora – podání ze dne 21. 6. 2025**). Odvolání směřuje proti výroku I/b/c usnesení exekutora ze dne 18. 6. 2025 na č.l. 115 exekutorského spisu. Toto své odvolání v podání na č.l. 117 exekutorského spisu neodůvodnila.

Doplnění **podání povinné, datované 30. 6. 2025 (č.l. 121 z exekutorského spisu) je na č.l. 22 spisu soudu.** Zde povinná uvedla, že pokud v napadeném usnesení bylo uváděno, že byla vymožena částka 105 Kč, nebyl zde údaj o tom, kdy a kým tato částka byla uhrazena. Povinné je pouze známa úhrada 293 Kč ze dne 31. 7. 2012, uvedla povinná s tím, že šlo o nájemné za březen

shodu s prvopisem potvrzuje: V. Brylová

2009. Povinná pak na č.l. 121 spisu exekutora znovu zopakovala, že nesouhlasí s částkami uváděnými v usneseních soudního exekutora, jednak ze dne 6. 6. 2025 na č.l. 109 (částka 503 284,68 Kč) a jednak ze dne 18. 6. 2025 na č.l. 115 (504 090,19 Kč). Má jít o vymáhanou pohledávku, aniž by byla uvedena její specifikace.

Dále povinná uvedla, že **nesouhlasí s tím, že rozsudek, vykonatelný v říjnu 2012, byl do exekuce dán až v říjnu 2018**, takže vznikl nehorázný úrok z prodlení, za který povinná nemůže – pokud by exekuční návrh přišel dříve, mohla se tato exekuce dostat do pořadí pohledávek dříve.

Povinná požádala (č.l. 121 spisu exekutora) soud o posouzení toho, jak a kdy bylo údajně vymoženo 105 Kč.

Dále necht' exekutor specifikuje způsob vyčíslení zbylé pohledávky.

Necht' je podle povinné také posouzeno, **zda se nejedná již o marnou exekuci**, pokud závazek vznikl v roce 2009.

Soudní exekutor tato podání posoudil jako návrhy na zastavení exekuce a předložil tyto návrhy soudu.

Oprávněný v procesní obraně (č.l. 17) ze dne 11. 7. 2025 uvedl, že v dubnu 2025 uhradil zálohu na další vedení exekuce, nejedná se tedy o tzv. marnou exekuci. Na vymáhanou pohledávku nebylo dosud vymoženo ničeho. Pokud jde o částku 105 Kč, tato odpovídá 21 % DPH, kteroužto částku oprávněný zaplatil společně se zálohou ve výši 500 Kč v dubnu 2025 na další vedení exekuce.

Soud dospěl k následujícímu závěru.

K otázce případné **tzv. marné exekuce** soud uvádí následující.

V daném případě se nejedná o marnou exekuci s ohledem na složení zálohy na další vedení exekuce (v tomto smyslu lze odkázat na výzvu oprávněnému k úhradě zálohy dle § 55 odst. 8 e.ř. ze dne 16. 4. 2025 na č.l. 102 spisu exekutora), a tedy v tomto smyslu návrh povinné na zastavení exekuce důvodný nebyl.

Dále pokud jde o **částku 105 Kč**:

Soud uvádí, že by přicházelo do úvahy částečné zastavení exekuce pro částku 105 Kč v následujícím případě – k němuž zde ale nedošlo - že tvrzení účastníků by byla přinášena z opačného směru, než je tomu v této věci. Tedy soud by se zabýval případným zastavením exekuce, pokud by tvrzení účastníků byla následující: Pokud by podle tvrzení oprávněného (a podle obsahu spisu exekutora) částka 105 Kč zaplacená dosud nebyla, zatímco podle tvrzení povinné tato částka po vydání exekučního titulu zaplacená byla. - V takovémto případě přichází do úvahy částečné zastavení exekuce o tzv. přímou platbu 105 Kč, tedy o plnění plynoucí mimo exekuci z rukou povinné do rukou oprávněného. (Pro úplnost je vhodné dodat, že zastavení by bylo možné jen za té další podmínky, že z časového hlediska se jednalo o platbu mezi vyhlášením rozsudku a předtím, než do rukou povinné byla doručena výzva k dobrovolnému splnění, kterou exekutor vydává na samém počátku exekuce. Uvedená výzva podle tehdejší právní úpravy byla vydána 4. 1. 2019, č.l. 11 exekutorského spisu.)

V projednávané věci je tomu však naopak, povinná má totiž za to, že dle sdělení exekutora bylo údajně vymoženo 105 Kč, povinná však o takovéto platbě nemá informaci, a tedy netvrdí, že uvedená částka byla na exekuci vymožena. Soud nemůže mít povinné za zlé, pokud chce odstranit nesrovnalosti ve výpočtu dlužné částky, které podle názoru povinné vznikly. Ani z pohledu soudu totiž není zřejmé, kdy a jak měla být případně částka 105 Kč vymožena či jinak uhrazena. Zdá se být přesvědčivé vysvětlení oprávněného, které se jeví zcela logické, viz shora, tedy že šlo ve skutečnosti o částku, kterou zaplatil oprávněný na náklady exekutora (pak skutečně

shodu s prvopisem potvrzuje: V. Brylová

o plnění na dluh zatím nejde). Z důvodů, které již byly uvedeny, však ve skutečnosti není podstatné, kde se částka 105 Kč v rozhodnutí exekutora přesně vzala, protože rozhodující je, že zde není žádná platba (částečné plnění), které by bylo tvrzeno ze strany povinné a popíráno ze strany oprávněného. Proto nebylo možno pro částku 105 Kč částečně zastavit exekuci, a to ve stručnosti tedy z toho důvodu, povinná naopak popírá vymození této částky.

Pro přehlednost soud uvádí, že pokud šlo o DPH ze složené zálohy, kterou zaplatil oprávněný k rukám exekutora, pak skutečně by jakýkoliv údaj v písemnostech, označujících tuto částku za *vymožené plnění*, je nesprávný, jelikož částka zálohy je právě tím, čemu odpovídá její název, jedná se o zálohovou platbu. Až v budoucnu budou určeny skutečné hotové výdaje (náklady exekuce) na straně exekutora, které budou jakoukoliv zálohu přesahovat, bude možné v tom okamžiku hovořit o zvýšení pohledávky oprávněného, kterou následně bude možné vymáhat. Tj. nárok k vymáhání vznikne, až náklady exekutora dosáhnou nebo přesáhnou složenou zálohu.

Nebylo tedy možno částečně zastavit exekuci pro částku 105 Kč, protože nejde o vymoženou částku.

Pokud jde o **nesouhlas povinné s vyčíslením pohledávky např. v usnesení o změně plátce ze dne 6. 6. 2025 č.j. 176 EX 03411/18-109**, pro ilustraci procesního významu usnesení podle § 294 odst. 3 o.s.ř. soud uvádí následující početní příklad.

Nechť předmětem exekuce je částka 10 000 Kč s úrokem z prodlení 10 % p.a. od 1. 1. 2025 do zaplacení. Úrok z prodlení tedy činí 1 000 Kč ročně. Dřívějšími srážkami nebylo nic vymoženo. Dne 1. 1. 2026 proto činí pohledávka 11 000 Kč, jde o součet jistiny 10 000 Kč a úroku z prodlení, kapitalizovaného ve výši 1 000 Kč. O této celkové částce je třeba informovat nového plátce mzdy, aby věděl, co má vymáhat. Proto soudní exekutor vydá 1.1.2026 usnesení podle § 294 odst. 3 o.s.ř., kde nedopatřením aktuální pohledávku vyčíslí o 1 Kč chybně, nadsadí částku na 11 001 Kč. Povinná na tento rozpor upozorní. Správným postupem by v popisované situaci bylo to, že exekutor novým usnesením změnil své usnesení ze dne 1. 1. 2026 z nesprávných 11 001 Kč na správných 11 000 Kč. K uvedeným situacím skutečně v praxi dochází, nejčastěji v případech, že vyjde najevo starší provedená platba, o které nebylo předtím nic známo. Naopak pokud by za takové situace exekuční soud „částečně zastavil exekuci pro 1 Kč“, jednalo by se o naprostý nonsens, protože by omezil rozsah pověření exekutora, k čemuž samozřejmě chybné vyčíslení vést nesmí. Kdyby tedy soud „zastavil částečně exekuci“, exekuce by nově pokračovala pro jistinu 9 999 Kč s příslušenstvím, ačkoliv má pokračovat pro 10 000 Kč s příslušenstvím (v popsáném příkladu nebylo totiž zatím vymoženo nic). Došlo by tedy k poškození oprávněného.

Tolik ilustrativní příklad.

Především ta okolnost, že **v usnesení ze 6. 6. 2025 je celkové vyčíslení poněkud nižší než v usnesení z 18. 6. 2025**, neznamená rozpor, neboť pohledávka bohužel skutečně s časem narůstá.

Pokud povinná proti uvedenému usnesení podala odvolání, bude posouzení věci soudu 2. stupně, nikoliv soudu okresního. Soud 1. instance nemůže jednak samozřejmě uvedený výrok pro nepřezkoumatelnost zrušit. Nemá ani pravomoc případně přepočítat částku a výrok změnit, protože jde o pravomoc exekutora. Exekutor sám není tímto usnesením vázán, proto exekutor může toto své usnesení změnit, aby odpovídalo rozsahu pověření.

Proto soud návrh povinné na zastavení exekuce, odůvodněný i nesouhlasem s usnesením vydaným podle § 294 odst. 3 o.s.ř. zamítl, protože nesouhlas povinného s vyčíslením v usnesení podle citovaného usnesení nemůže nikdy být důvodem k omezení rozsahu exekuce (důvodem k částečnému zastavení).

Nad rámec věci soud uvádí, že z odůvodnění citovaného usnesení není skutečně zřejmé, alespoň soudu, jak soudní exekutor dospěl k celkové částce pohledávky vč. veškerého příslušenství 503 284,68 Kč.

Soud by v zájmu možného dalšího postupu povinné rád uvedl, že nepovažuje provedené vyčíslení za nepřiměřené. Z hlediska praktického lze pro informaci povinné uvést, že rozhodující je, aby nedošlo k přeplatku celkové pohledávky, což v této fázi exekuce zjevně nehrozí, neboť povinná pohledávku jako takovou nezpochybňuje. Jinak řečeno, i v případě nesprávnosti vyčíslení v usnesení podle § 294 o.s.ř. (vyrozumění nového plátce o výši pohledávky) jsou prováděny srážky ve správné, tedy maximální výši, a hrozba přeplatku by vznikla až na samém konci vymáhání.

Soud nepovažuje za přesný názor povinné, že **oprávněný údajně mohl případným dřívějším vymáháním této pohledávky dosáhnout dřívějšího plnění**, neboť pokud povinná již nějaké exekuce v roce 2012 měla a docházelo k maximálním přípustným srážkám, případně obdobně k maximálnímu postihu jejího majetku, potom přihlášení další (tedy této) pohledávky by k jejímu uspokojení nevedlo, protože pohledávka by byla v pořadí „vzadu“. Naopak pakliže by snad hypoteticky docházelo pro dřívější pohledávky ke srážkám, které zachovávaly ještě prostor pro případné úspěšné srážení této předmětné pohledávky, potom povinné nic nebránilo plátcí dát pokyn, aby tento její závazek uspokojoval srážkami dobrovolně i bez exekuce.

Soud tedy neshledal žádný z důvodů pro zastavení exekuce (šlo by posouzeno podle obsahu o důvod – splnění dluhu - § 268 odst. 1 písm. g) o.s.ř. a v případě marné exekuce písm. h), proto návrh zamítl.

Soud dodává, že **podle jeho názoru se ve skutečnosti o odvolání jednalo, pokud takto bylo podání označeno. Podle některých odborných názorů je proti všem výrokům takového usnesení odvolání přípustné.** Tyto odborné názory připadají soudu přesvědčivé. Soudu nepřísluší posuzovat, zda o odvolání šlo, a posoudil podání povinné tak, jak mu bylo exekutorem předloženo, tj. jako návrh na zastavení exekuce, který důvodný není.

Na straně druhé však je vhodné znovu vysvětlit povinné, že tímto samotným usnesením, zejména vyčíslením celkové pohledávky, není ani soudní exekutor sám vázaný a může toto usnesení sám kdykoliv změnit, dospěje-li k závěru, že částka byla uvedena chybně.

Poučení:

Proti tomuto usnesení mohou účastníci řízení podat odvolání dvojmo do 15 dnů ode dne jeho doručení Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím podepsaného soudu.

Plzeň 9. ledna 2026

Mgr. Ing. Miroslav Skala, v.r.
samosoudce

shodu s prvopisem potvrzuje: V. Brylová